

तत्पर्यायः । उपचर्या २ चिकित्सा ३ रक्तप्रति-
क्रिया ४ निग्रहः ५ वेदानादिष्टा ६ क्रिया ७ उप-
क्रमः ८ प्रमः ९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ सेवा ।
“समे चिरायास्त्रलितोपचाराम्” । इति रघौ,
५ । २० ॥ व्यवहारः । (“प्रयुक्तपाणिग्रहणोप-
चारैः” । इति कुमारः ७ । ८६ ॥) उल्कोचः । इति
हेमचन्द्रः ॥ परस्य रङ्गनाथं अस्यभावणम् । यथा,
कुमारे ४ । ६ । “उपचारपदं नचेदिदं त्वमनङ्गः
कथमक्षता रतिः” ॥ “उपचारक्षता दाक्ष्य” इति
चरके सूत्रस्थाने नवमेऽध्याये ॥

उपचार्यः, पुं, (उप + चर + ण्यत्) । चिकित्सा । इति
हेमचन्द्रः ॥

उपचितः, त्रि, (उपचोयते स्म । उप + चि + क्त) ।
दिग्धः । सम्पन्नः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (यथा रघौ
६ म-सर्गः, “भृगवयोगधयोपचितं वनम्”) ।
समाहितः । इति विश्वः हेमचन्द्रश्च ॥ निदिग्धः ।
ज्ञेयादिना वद्धितः । इत्यमरः ॥ (“यथाह
हारीतः ।

“प्रयतत्वाज्ञोपचितमशुभं नाशयतीति” ॥)

उपचित्रा, स्त्री, (उपगता चित्राम्) । मूर्धिकपर्णा ।
इत्यमरः । इन्द्रकानि इति भाषा । दन्तीदृशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (दन्त्यर्थे यथा,—
“चित्रा दन्ती निकुम्भः स्यादुपचित्रा सुपूजकः” ।
इति वैयकरत्नमाला ॥)

उपजापः, पुं, (उप + जप् + घञ्) । भेदः । विच्छेदः ।
इत्यमरः ॥

“तेषु तेषु चाज्ञतेषु प्रासरन् परोपजापाः” ।
इति दशकुमारे विश्रुतचरिते । तथा च माघे
२ । ६६ ।

“उपजापः कृतस्तेन तानाकोपवतश्चयि” ॥)

उपजिज्ञा, स्त्री, (उपगता जिज्ञा यस्याः) । क्रीट-
विशेषः । तत्पर्यायः । उपदेहिक्का २ वष्मी ३
उददीक्का ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ आलजिज्ञा इति
ख्याता च ॥ (“उपजिज्ञा स्मिचौ बाह्व” ।
इति याज्ञवल्क्यः ।

“तादृगेवोपजिज्ञा तु जिज्ञाया उपरि स्थिता” ॥
इति वाभटेनोत्तरस्थाने एकविंशेऽध्याये उक्तम् ॥
चिकित्सा यथा ।

“उपजिज्ञां परिखाय यवक्षारिण घर्षयेत्” ।
इति च वाभटेनोत्तरस्थाने द्वाविंशेऽध्याये उक्तम् ॥)

उपजिज्ञिका, स्त्री, (उपजिज्ञा + स्तार्थं कन्) । घ-
रिहिका । आलजिव इति भाषा । तत्पर्यायः ।
प्रतिजिज्ञा २ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (ऋग्वेदे
४ । ६१ । २१ । “यदत्युपजिज्ञिका यद्वन्नो अति-
सर्पति”) । क्रीटभेदः । तत्पर्यायः । उत्पादिका २
वटिः ३ उदेहिक्का ४ दिवी ५ । इति क्षारावली ॥
“यस्य श्लेषा प्रकुपितो जिज्ञामूलोऽवतिष्ठते ।
आस्य संजनयेत् शोथं जायतेऽस्योपजिज्ञिका” ॥
इति चरके सूत्रस्थाने १८ अध्यायः ॥

“जिज्ञायरूपः श्वयथुर्हि जिज्ञा-
सुदम्य जातः कफरक्तयोनिः ।
प्रमेककण्डूपरिदाहसुक्ता

प्रकथ्यतेऽसावुपजिज्ञिकेति” ॥

इति निदानस्थाने षोडशेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
अस्य चिकित्सा यथा ।

“उपजिज्ञान्तु संलित्य क्षारैण प्रतिसारयेत् ।
शिराविरिकगण्डधूमैश्चैनमुपाचरेत् ।
जिज्ञागतानां कर्म्मोक्तं तालयानां प्रवक्ष्यते” ॥
इति सुश्रुते चिकित्स्थानस्थाने २२ अध्यायः ॥)

उपजीविका, स्त्री, (उपजीव्यतेऽनया । उप + जीव
+ गुरोश्चेल्यः । संज्ञायां कन् क्तुन् वा) । उप-
जीव्यम् । जीवनोपायः ॥

उपजोषम्, व्य, (उपजोषणम् । उप + जुष + अम्) ।

आनन्दः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते १ ।

“यथोपजोषं सर्व्वेषु जनस्त्रिक्रीड भारत” ।

सुखं । यथा, रामायणे २ । ८६ । २२ ।

“आश्वासयित्वा च चमूं महात्मा
निवेशयित्वा च यथोपायोषम्” ॥)

उपज्ञा, स्त्री, (उपज्ञायते । ज्ञा अथबोधने । आत-
स्योपसर्गे इति कर्म्मणि ङङ्) । आद्यज्ञानम् ।
इत्यमरः ॥ तत्तु विनोपदेशेन प्रथमज्ञानम् । यथा
वाल्मीकेः श्लोकनिर्माणे ज्ञानम् ॥

“अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः” ॥

इति रघुः १५ । ६३ ॥ “लोकेऽभूदयदुपज्ञमेव
विदुषां सौजन्यजन्यं यज्ञः” इति भस्मिनाथटीका-
सुखम् ॥)

उपटौकनं, स्त्री, (उप + टौक + ल्यट्) । पारितो-
षिकद्रव्यम् । भेट् डाला इत्यादि भाषा । तत्प-
र्यायः । प्राम्भतम् १ प्रदेशनम् २ उपायनम् ३ उप-
ग्राह्यः ४ उपहारः ५ उपदा ६ । इत्यमरः ॥

उपतप्ता, [ऋ] पुं, (उप + तप् + षच्) । उपतापक-
मात्रम् । तत्पर्यायः । स्पृशः २ स्पृष्टा ३ । इत्य-
मरः ॥ स्पृशः ४ स्पृष्टं ५ । इति तट्टीका ॥ रोग-
इत्यन्ते । इति भरतः ॥

उपतापः, पुं, (उप + तप् + घञ्) । तपः । उतापः ।
रोगः । इति मेदिनी ॥ अशुभम् । पीडा । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, शाकुन्तले ।
“विवक्षितं ह्यनुक्तं उपतापं जनयति” ।

पीडादायके वाचलिङ्गः । यथा, कौशिकसूत्रे ।
१३५ । “थो वनस्पतीनामुपतापो बभूव” ॥)

उपत्वका, स्त्री, (उप समीपे आसन्ना भूमिः । उप +
“उपाधिभ्यां ल्यकन्नासन्नाङ्गयोः” । ५ । २३४ ।
इति ल्यकन् । “ल्यकनश्च निषेधः” इति इत्या-
भावः) । पर्व्वतनिकटभूमिः । इत्यमरः ॥ (यथा,
रघुः ४ । ४६ ।

“मारोचोद्भ्रान्तहारीता मलयान्नेरुपत्वकाः” ॥)

उपदंशः, पुं, (उपदश्यते इति । उप + दंश + कर्म्मणि
घञ्) । मद्यपानरोचकभक्ष्यद्रव्यम् । तत्पर्यायः ।
अवदंशः २ चक्षणम् ३ मद्यपासनम् ४ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा दशकुमारे विश्रुतचरिते—
“द्विचानु उपदंशानु उपपाथ” ।

“ततस्तस्य श्राव्योदनस्य दर्वीदयं दत्त्वा सपि-
र्मात्रां मूषम् उपदंशं च उपनहार” । इति च) ।
मेढुरोगविशेषः । वास्यो इति भाषा । अधोपदं-

शाधिकारः । तत्रोपदंशस्य विप्रकृतं निदान-
माह ।

“हस्ताविघातात्प्रखदन्तघाता-
दधारणादत्युपमेवनाहा ।
योगिप्रदोषाच्च भवन्ति शिन्ने
पञ्चोपदंशा विविधापचारैः” ॥

हस्ताविघातात् हस्तेन मैथुनात् । नखदन्तघातात्
नखदन्तघातस्थानत्वेनावुक्तेऽपि मेहने नखदन्त-
घातो बलवदनुरागोदयात् । उक्तञ्च कामशास्त्रे ।
“शास्त्रस्य विषयस्तावद्यावन्मन्दतरो रसः ।

रतिचक्रे प्रवृत्ते तु न शास्त्रं नापि च क्रमः” ॥

कृलहे दुष्टस्त्रीकृतो वा मेहने नखदन्तघातः ।
उत्कलादौ स्त्रियो मुखयोनयो भवन्ति । तामिभ्यां
मेहने नखदन्तघातः । योगिप्रदोषात् दीर्घकर्काश-
योगिनोमयोगात् । योगिच्छिद्रस्यातिदुष्कृत्वाहा ।
घातादिकृताहा योगिदोषात् । विविधापचारैः ।
दुष्टजलप्रक्षालनप्रक्षालचारिणोगमनादिभिः पञ्चो-
पदंशाः । वातिकः पैत्तिकः श्लैष्मिकः सान्निपातिकः
आगन्तुजश्चेति * * * तत्र वातिकपैत्तिकस्य चोप-
दंशस्य लक्षणमाह ।

“सतोदभेदस्तरुणैस्तु ह्यथोः

स्कोटैर्यवस्तेन्यभतोपदंशम् ।

पीतैर्बद्धस्तेदयुतैः सदाहैः

पित्तैश्च रक्तैः पिशितावभासैः” ॥

यवस्येत् जानीयात् । पीतैः रक्तैर्व्येति विकल्पः * * *
श्लैष्मिकं सान्निपातिकञ्चाह ।

“सकण्डरैः शोफयुतैर्भ्रंहङ्किः

शुक्लैर्घर्षैः श्वावयुतैः कफेन ।

नानाविधस्त्रावस्योपपन्न-

मसाध्यमज्जस्त्रिमकोपदंशम्” * * * ॥

असाध्यमाह ।

“विशीर्षमांसं ह्यमिभिः प्रजग्धं

मुष्कावशेषं परिवर्ज्यैत्यम्” ।

विशीर्षमांसं गलितमांसम् । प्रजग्धं खादितम् ।
मुष्कावशेषं विशीर्षसम्प्लवङ्गमेहनमांसत्वेनावशिष्ट-
फलकोषमात्रम् * * * उत्पन्नमाचचिकित्सायाः

अकारणे दोषमाह ।

“सङ्घातमात्रे न करोति मूढः

क्रियां नरो यो विषये प्रसक्तः ।

कालेन शोफनिमिदाहपाकैः

प्रशीर्षांशोऽपि क्षियते स तेन” ॥

विषये प्रसक्तः अतिस्तीरतः * * * जिज्ञासुमाह ।

“अङ्कुरैरिव संजातेरुपत्युपरि संस्थितैः ।

क्रमेण जायते वर्त्तमानचूडं शिखोपमा ॥

कोषस्याभ्यन्तरे सन्धौ पर्व्वसन्धिगतापि च ।

सवेदना पिच्छिला च दुश्चिकित्सा त्रिदोषणा ॥

लिङ्गवर्त्तिरिति ख्याता लिङ्गाग्रं इति चापरे” ॥

लिङ्गवर्त्तेः स्थानमाह । कोषाभ्यन्तरे अण्डकोषा-

भ्यन्तरे । सन्धौ लिङ्गरन्ध्रसन्धौ । पर्व्वसन्धिगता

सन्धिपर्व्वयोः सन्धिगता * * * ॥

अधोपदंशस्य चिकित्सा ।

“उपदंशेषु सर्व्वेषु खिग्धं खिग्धस्य देहिनः ।